

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Martinou Kotouček Mikoláškovou ve věci

žalobce: **P. M.**, narozený X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Bronislavem Čížkem
Plynářská 671, 280 02 Kolín IV

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 1. 2024, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 8. 1. 2024, č. j. X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradu nákladů řízení částku 72+79+23 (poštovné) Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou k poštovní přepravě dne 22. 1. 2024, domáhá zrušení rozhodnutí žalované označeného shora (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila své rozhodnutí ze

dne 24. 10. 2023, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná pro nesplnění podmínek podle § 39 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 270/2023 Sb. (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) odňala žalobci od 24. 11. 2023 invalidní důchod, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Kolín (dále jen „OSSZ“) ze dne 12. 10. 2023 poklesla pracovní schopnost žalobce pouze o 30 %.

2. Žalobce namítal, že je napadené rozhodnutí nesprávné a tedy nezákonné. Žalobce trpí od roku 2017 ankylozující spondylitidou II. – IV. stadia stupně s vysokou humorální i klinickou aktivitou (tzv. Bechtěrevova choroba). V důsledku nemoci má problém s chůzí, spánkem, ztuhlostí, a to včetně omezení rozpínání hrudníku (jen 2 cm). Dosud neexistuje lék na plné vyléčení nemoci. Žalobce nesouhlasí se závěry posudku ze dne 13. 10. 2023, ve kterém je konstatován pokles pracovní schopnosti žalobce toliko o 30 %. Žalobce nebyl osobně vyšetřen, posudková lékařka nezhodnotila celkovou výkonnost, pohyblivost žalobce a další symptomy související s Bechtěrevovou nemocí. Žalobce přitom není schopen vykonávat takřka žádnou pracovní činnost, nemůže zvedat těžké věci, shýbat se, dlouho chodit, ale naopak ani dlouho sedět. Pro žalobce je tak takřka nemožné sehnat jakoukoli práci. Díky snížené kapacitě plic je u něj pak zvýšené riziko komplikací při infektu, které mohou být až život ohrožující. Žalobce odkázal na lékařskou zprávu ze dne 9. 2. 2024, ve které je uvedeno, že se z povahy onemocnění musí žalobce vyhýbat fyzicky náročné práci a stereotypní manuální práci s přetěžováním pohybového aparátu. Žalobce nemůže pracovat ani ve směnách, ani nemůže mít sedavé zaměstnání, musí se vyhýbat stresu a infekčnímu prostředí. Tato lékařská zpráva vypovídá o zdravotním stavu žalobce, jaký byl v době rozhodování žalované. Žalobce má za to, že se u něj nejedná pouze o lehké funkční postižení, ale minimálně o středně těžké, spíše těžké funkční postižení ve smyslu kapitoly XIII, oddílu E, položky 3c a 3d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). Žalobce navrhnul, aby soud zadal revizní posudek. Žalobce navrhuje zrušit jak napadené, tak prvostupňové rozhodnutí.
3. Žalovaná považovala podanou žalobu za nedůvodnou, měla za to, že byl skutkový (zdravotní) stav zjištěn správně.
4. V průběhu jednání, jež byl soud povinen nařídit, neboť ve věci prováděl nad rámec správního spisu dokazování posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) v Praze, souhrnným protokolem ze spirometrie (ÚVN VFN Praha) ze dne 6. 2. 2024 a zprávami o ambulantním vyšetření (Interní ambulantní oddělení, Biologická léčba – revmatolog, ÚVN Vojenská fakultní nemocnice Praha ze dne 5. 2. 2024 a 9. 2. 2024, setrvali účastníci na svých procesních stanoviscích. Jiné důkazy soud neprováděl, protože zbývající žalobcem navržené listiny (lékařská zpráva ze dne 3. 11. 2023) jsou součástí správního spisu.
5. Soud ze správního spisu zjistil, že dne 19. 10. 2023 bylo žalované doručeno hlášení o zániku nároku na invalidní důchod a jeho výplatu žalobce, ke kterému byl přiložen posudek o invaliditě ze dne 12. 10. 2023, č. j. LPS/2023/1905-KO_CSSZ, ve kterém posudková lékařka dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je ankylozující spondylitida, kterou posudková lékařka posoudila jako funkčně lehkou poruchu, tedy zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl E, položky 3b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které pro tíži postižení s přihlédnutím k očím komplikacím

zvolila horní hranici daného procentuálního rozmezí (15 % - 20 %) 20 % s tím, že s ohledem na dělnickou profesi ji navýšila ještě o 10 % ve smyslu § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.

6. S odkazem na závěr posudku posudkové lékařky OSSZ vydala žalovaná prvostupňové rozhodnutí ze dne 24. 10. 2023, kterým podle § 39 zákona o důchodovém pojištění odňala žalobci invalidní důchod, neboť jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 30 % a není tedy invalidní.
7. Žalobce prvostupňové rozhodnutí napadl námitkami, ve kterých poukázal na to, že se jeho zdravotní stav vůbec nezlepšuje, naopak zhoršuje a dokládal to 9 novými lékařskými zprávami. Uvedl, že chodí na biologickou léčbu, avšak nadále přetrvávají původní problémy s chůzí, sezením, oblékáním, uvedl, že má velké bolesti páteře, kyčlí, přetrvává vředová choroba žaludku, trpí velkou únavou, necítí se na plný výkon výdělečné činnosti, nezvládl by aktuálně ani práci na částečný úvazek.
8. Posudková lékařka žalované zpracovala posudek ze dne 13. 12. 2023, a to na základě lékařských zpráv jako posudková lékařka OSSZ a zpráv předložených k námitkám. Uzavřela shodně jako posudková lékařka OSSZ, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položky 3b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, lehké funkční postižení u ankylozující spondylitidy, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 % s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 vyhlášky navýšila pro náročnost profese o 10 %. Posudková lékařka uvedla, že se u žalobce jedná o postižení více úseků páteře (L a LI) s lehkým omezením pohyblivosti, toho času je aktivita onemocnění nízká, BASDAI méně než 4. Dále uvedla, že není vhodná práce v předklonu, ve vynucených a setrvalých polohách a v chladném prostředí.
9. Na základě tohoto posudku žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 8. 1. 2024, námitky žalobce zamítla a v odůvodnění odcitovala posudkové závěry s tím, že s ohledem na zjištěný pokles pracovní schopnosti se nejedná o invaliditu prvního, druhého nebo třetího stupně.
10. Soud poté, co ověřil, že žaloba byla podána včas, že je věcně i místně příslušným soudem a že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., přezkoumal napadené rozhodnutí v žalobou vymezeném rozsahu. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.
11. Soud s ohledem na argumentaci žalobce provedl důkaz posudkem posudkové komise MPSV v Praze ze dne 16. 7. 2024. Žalobce byl jednání posudkové komise přítomen a byl vyšetřen odborným lékařem z oboru ortopedie. Posudková komise MPSV shrnula, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je ankylozující spondylitida – Morbus Bechterev III. – IV. stadia, od června 2022 na biologické léčbě s profitem, BASDAI 1,2, s omezením exkurzí hrudníku a s lehkou restriční ventilační poruchou, tedy zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 3c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35 %. Posudková komise hodnotila v rozporu s posudkovými lékaři žalované, přestože BASDAI byl menší než 4, neboť u žalobce bylo popsáno výrazné postižení především v oblasti krční-hrudní s omezenými dechovými exkurzemi hrudníku, s redukcí vitální kapacity a lehkou restriční ventilační poruchou. Podle posudkové komise byl žalobce schopen výdělečné činnosti s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti a v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Žalobce byl schopen vykonávat práce s částečným využitím své kvalifikace či nekvalifikované práce administrativního charakteru. Žalobce

musel dodržovat režimová opatření s vyloučením fyzicky náročné práce spojené s přetěžováním pohybového aparátu, práce ve směnném provozu, v infekčním prostředí. Vhodné by bylo zaměstnání s možností změn poloh dle potřeby. Posudková komise dále konstatovala, že k datu vydání napadeného rozhodnutí bylo na páteři žalobce klinicky popsáno fixované předsunutí krku, krk byl rotován a nahnut doprava dopředu, dle spirometrického vyšetření z února 2024 pak byla popsána lehká restriktivní ventilační porucha, redukce vitální kapacity bez obstrukce a bez známek hyperinflace.

12. Dále soud provedl důkaz zprávou o ambulantním vyšetření ze dne 5. 2. 2024 (Interní ambulantní oddělení, biologická léčba – revmatolog) vypracovanou MUDr. K. Š., ve které je uvedeno, že pro setrvalou aktivitu onemocnění se závažnými axiálními symptomy (BASDAI) a elevací zánětlivých parametrů (CRP 34), bez adekvátní terapeutické odpovědi konvenční léčbou dvěma NSA, byl žalobce v červnu 2022 indikován k zahájení biologické terapie, která nadále s výborným efektem na ovlivnitelné parametry (bolest a elevace zánětlivých parametrů), dále trvá výrazné omezení hybnosti dano pokročilostí choroby – nevratné změny – kalcifikované srůsty páteře až k hrudníku, včetně omezení rozpínání hrudníku (v této části bylo zdůrazněno, že jen 2 cm) , což žalobce limituje ve fyzické zdatnosti a může být i život ohrožující komplikací při infektu dýchacích cest. Dále byla v lékařské zprávě uvedena poznámka, že BASDAI hodnotí pouze zánětlivou, tedy terapeuticky ovlivnitelnou) složku obtíží, nehodnotí trvalé následky nemoci, které vznikly před léčbou.
13. Dále soud provedl důkaz zprávou o ambulantním vyšetření ze dne 9. 2. 2024 (Interní ambulantní oddělení, biologická léčba – revmatolog) vypracovanou MUDr. K. Š., ve které je obsažen pokyn pro režimová opatření ve vztahu k žalobci pro úřad práce, a to, že z povahy onemocnění je nutné vyhýbat se fyzicky náročné práci a stereotypní manuální práci s přetěžováním pohybového aparátu. Nelze ovšem ani pouze sedavé zaměstnání – žalobce musí mít možnost pohybu v rozumných intervalech. Dále je nutné dodržovat pravidelný denní režim (ne směnný provoz), vyhýbat se stresu a infekčnímu prostředí (riziko těžkého průběhu zejména respiračních infekcí).
14. Nakonec provedl soud důkaz zprávou o ambulantním vyšetření (spirometrie) ze dne 6. 2. 2024, ve které je uveden závěr, že má žalobce lehkou obstrukci bez známek hyperinflace.
15. Relevantní právní úpravu posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod obsahuje § 39 zákona o důchodovém pojištění. Upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně. A konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně.
16. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod závisí především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud se napadené rozhodnutí zakládá na posudku žalované; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle běžných zásad dokazování v soudním řízení správním (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). S ohledem na jeho mimořádný význam bývá tento posudek rozhodujícím důkazem, pokud z hlediska své úplnosti a přesvědčivosti nevzbuzuje

žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, které by správnost posudku mohly zpochybňovat (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003-54, publ. pod č. 511/2005 Sb. NSS, či ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20).

17. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a musí posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014-52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy posudková komise hodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení se podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.
18. Soud konstatuje, že komise při vypracování posudku vycházela ze vši dostupné zdravotnické dokumentace, včetně té, kterou předložil žalobce, a jejímu jednání byl žalobce přítomen. Komise hodnotila zdravotní stav žalobce komplexně a dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a jeho rozhodující příčinu podřadila pod kapitolu XIII, oddíl E, položku 3c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. V tomto posouzení se lišila od závěrů posudkových lékařů žalované, avšak vysvětlila, že zohlednila výrazné postižení v oblasti krční-hrudní s omezenými dechovými exkurzemi hrudníku, s redukcí vitální kapacity a lehkou restriční ventilační poruchou. Tyto závěry mají přitom oporu v lékařských zprávách vč. těch, které soud provedl samostatně k důkazu a korelují i s tvrzeními žalobce. Podle obecných posudkových zásad je přitom potřeba vzít mj. v úvahu i odpověď na léčbu. Z lékařských zpráv je patrné, že odpověď na zavedenou biologickou léčbu je velmi dobrá, což zohlednila i posudková komise MPSV, avšak zároveň z lékařských zpráv vyplývá i to, že biologická léčba může ovlivnit pouze zánětlivou (tj. terapeuticky ovlivnitelnou) složku obtíží a nikoli již trvalé následky. Posudková komise pak oproti posudkovým lékařům žalované prokazatelně zohlednila i trvalé následky předchozího průběhu onemocnění žalobce, čímž je odůvodněn závěr o středně těžkém funkčním postižení. Posudek dle soudu splňuje požadavky úplnosti, přesvědčivosti a správnosti. V posudku byl popsán zdravotní stav a podstatné zdravotní postižení, které je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce. Řádně odůvodněno bylo i zařazení zdravotního postižení podle vyhlášky o posuzování invalidity. Účastníci závěry posudku, ať již jde o stanovení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, míry poklesu pracovní schopnosti či data vzniku invalidity nikterak nezpochybnili.

19. Soud hodnotil úplnost a přesvědčivost posudku posudkové komise MPSV i ve vztahu k dalším podkladům, z nichž žalovaná vycházela. Po zvážení všech posudků zpracovaných ve věci posouzení pracovního potenciálu žalobce soud dospěl k závěru, že jako nejpresvědčivější, logický a vycházející z neúplnějších podkladů lze hodnotit právě posudek posudkové komise MPSV v Praze ze dne 16. 7. 2024. Zdravotní stav žalobce hodnotila komplexně a dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, přičemž je z posudku zřejmé, jaká skutková zjištění vedla k odlišným závěrům oproti posudkovým lékařům žalované (zejména je zřejmý rozdíl ve zohlednění trvalých následků nemoci), zároveň závěry posudkové komise korespondují se závěry ošetřujících lékařů žalobce (např. zpráva o ambulantním vyšetření ze dne 3. 11. 2023 nebo ze dne 5. 2. 2024). Určení míry poklesu pracovní schopnosti bylo náležitě odůvodněno a posudek posudkové komise v tomto směru splňuje požadavky úplnosti a přesvědčivosti. Účastníci nevznegli proti posudku posudkové komise žádné výhrady a nenavrhli doplnění dokazování. Soud v této souvislosti připomíná, že řízení před správními soudy je ovládáno zásadou projednací, nikoliv vyšetřovací (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 2. 2010, č. j. 1 As 100/2009-129, či rozsudky téhož soudu ze dne 24. 10. 2013, č. j. 5 Afs 46/2013-28, a ze dne 5. 3. 2015, č. j. 7 As 279/2014-23), tzn., že skutkový stav je zjišťován v rozsahu účastníky tvrzeném a pomocí důkazů účastníky označených, přičemž platí, že každý z účastníků prokazuje ty skutečnosti, ze kterých vyvozuje pro sebe příznivé právní důsledky.
20. Soud proto vyšel ze závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činila ke dni vydání napadeného rozhodnutí 35 %. Jak vyplynulo z doplněného dokazování v řízení před soudem v podobě posudku posudkové komise MPSV, žalovaná v napadeném rozhodnutí nesprávně zohlednila důsledky/vliv dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce. Žalovaná tak nesprávně vyhodnotila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce ve smyslu § 2 vyhlášky o posuzování invalidity, což ve svém důsledku vedlo i k nesprávnému posouzení žádosti žalobce o přiznání invalidního důchodu.

Závěr a náklady řízení

21. Soud vyšel z odůvodněných závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu, a neobstojí proto ani jeho odůvodnění. Proto soud napadené rozhodnutí zrušil jako nezákonné (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) a současně je povinna mezi podklady svého rozhodnutí zařadit i posudek Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 16. 7. 2024, jakož i lékařské zprávy, o které se tento posudek opírá (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
22. Soud nepřistoupil ke zrušení prvostupňového rozhodnutí a v této souvislosti připomíná, že zrušení rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně je věcí úvahy soudu a leží mimo dispoziční sféru účastníků řízení. Není procesním právem žalobce domáhat se zrušení rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které předcházelo napadenému správnímu rozhodnutí, jemuž by odpovídala povinnost soudu o takovém návrhu výrokem rozhodnout (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007 č. j. 1 As 60/2006-106, č. 1456/2008 Sb. NSS). Soud v projednávané věci neshledal důvod pro zrušení prvostupňového rozhodnutí, neboť není vyloučeno, že by mohla vady napravit žalovaná v dalším řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2018, č. j. 6 As 286/2018-34).
23. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, náleží plná náhrada nákladů řízení ve výši 174 Kč, které jsou představovány náklady na poštovné za podání žaloby ve výši 72 Kč, doplnění podkladů pro posouzení žádosti o osvobození od soudního poplatku ve výši 79 Kč a odstranění vady podání ve výši 23 Kč. Jiné náklady řízení z obsahu soudního spisu neplynou a žalobce je ani netvrdil.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 8. srpna 2024

Martina Kotouček Mikolášková v. r.

soudkyně